अथाभ्युद्रवणं विधत्ते। "तौ वायुरब्रवीत्। अनु मा भजतमिति। यदेव गार्हपत्येऽधिश्रित्याहवनीयमभ्युद्रवन्। तेन त्वां प्रीणातीत्यब्रूताम्। तस्माद्यद्गार्हपत्येऽधिश्रित्याहवनीयमभ्युद्रवति। वायुमेव तेन प्रीणाति" इति। तावग्निसूर्य्यौ प्रति वायुः प्रार्थितवान्। युवामुभावनु पयस्यग्निहोत्रिणः प्रीणयन्विति। यस्मादेवं तस्माद्गार्हपत्याधिश्रयणादूर्द्ध्वमाहवनीयमभिलक्ष्य तत्पय उद्रवेत्। तेन वायुः प्रीतो भवति। तदेतत् सूत्रकारेणोक्तम्। वातायत्वेत्युद्गृह्णातीति॥

अथ होमाभावप्रतीकारं दर्शयितुं प्रस्तौति। "प्रजापतिर्देवताः सृजमानः। अग्निमेव देवतानां प्रथममसृजत। सोऽन्यदालभ्यमविला [४]॥ प्रजापतिमभिपर्य्यावर्त्तत। स मृत्योरबिभेत्। सोऽमुमादित्यमात्मनो निरमिमीत। तꣳ ऊला पराङ् पर्य्यावर्त्तत। ततो वै स मृत्युमपाजयत्। अपमृत्युं जयति। य एवं वेद" इति। पुरा प्रजापतिर्देवताः सर्व्वाः सिसृक्षुः प्रथममग्निमेवासृजत। सोऽग्निर्देवतान्यङ्गिन्नमविला स्वार्थमालम्भनीयं पशुस्थानीयं चेतनमन्यत्किञ्चिदप्यलब्ध्वा प्रजापतिमेवालब्धुमभिलक्ष्य तत्समीपे पर्य्यावृत्तः। स च प्रजापतिः मृत्योर्भीतः सन्नात्मनः सकाशादादित्यं निर्म्माय तमादित्यमग्नौ ऊला स्वयं पराङ्मुखो जगाम। तेनापमृत्युं जितवान्। एवमन्यस्याप्येवंविदोऽपमृत्युजयो भवति॥

अथ होमाभावप्रतीकारं दर्शयति। "तस्माद्यस्यैवं विदुषः। उतैकाहमुत द्व्यहं न जुह्वति। ऊतमेवास्य भवति। असौ ह्या-